

visning var i overensstemmelse med gældende lovgivning.

Så er jeg i øvrigt enig i hr. Kim Behnkes definition af loven som en tynd kop te. Man kan også sige det på jysk, som bondemanden sagde, da han klippede grisen: Meget skrig og skrål, men grumme lidt uld.

Omvendt er det på den anden side et særdeles nødvendigt lovforslag, for med elliberaliseringen skrider hele grundlaget for den afgiftslov, vi skal forvalte efter.

Forudsætningen i den eksisterende lovgivning er, at el sælges til godkendte priser, hvor man kan gøre op, hvor meget brændsel der indregnes i elprisen, og den pris, der godkendes i Elprisudvalget, er den, man sælger til. Den retstilstand eksisterer allerede i dag stort set ikke længere, ikke mindst når vi ser på det jysk-fynske område.

Derfor er denne reparation her nødvendig, og derfor er jeg da også glad for at kunne konstatere, at der i hvert fald med de bemærkninger, der er faldet her i dag, med sikkerhed ikke bør være noget flertal imod, at den lovgivning vedtages.

Jeg synes, at hr. Flemming Kofod-Svendsen havde nogle interessante betragtninger til sidst. Det er selvfølgelig de enkelte partier, der gør op med sig selv, hvordan de vil forholde sig til lovforslaget. Jeg er overbevist om, at man ikke kan finde noget citat – og skulle man finde det, så vil det være forkert – hvor jeg har forsøgt at lægge det, der er mit ansvar, nemlig håndhævelsen af loven, over på andre. Derfor vil jeg gerne understrege, at det ansvar vedstår jeg; det ansvar er en ministers.

Omvendt kan jeg ikke helt lade være med at undre mig en lille smule over visse diskussioner i forløbet, for det er vel også i Folketingets interesse, at den minister, der sidder, overholder og varetager loven i overensstemmelse med det, som Folketinget har vedtaget.

Jeg må i hvert fald konstatere, at hvis det er sådan, at en minister ikke gør det, så er det ikke kun et Folketings ret, så er det næsten et Folketings pligt forholdsvis hurtigt at sørge for, at den pågældende ikke fortsætter som minister i frygtelig lang tid.

Jeg kan så heller ikke lade være med at sige til nogle af de bemærkninger, der er faldet – jeg tror specielt, det var hr. Frank Dahlgaards – at man kunne få den forkerte opfattelse, at det, vi sad og forhandlede, som nu ikke blev til noget i denne omgang, var noget, der ville betyde en

skærpe i forhold til fjernvarmeforbrugerne. Det var det modsatte. Hvis vi tæller det sammen over den årrække, hvor vi indkørte det med overgang, var det nogle hundrede millioner kroner, det var på den anden side af den halve milliard kroner, vi ville få mindre ind i statskassen, end vi ville få, hvis det er sådan, at vi fastholder eksisterende lovgivning. Det synes jeg er et lidt vigtigt signal med den debat, der har været i offentligheden.

Det er så også rigtigt, som det er fremgået af ordførerbemærkningerne, at det ville betyde, at nogle af de centrale kraftvarmeværker måtte tåle en stigning i afgiften, der lå i størrelsesordenen op imod 20-30 kr. om måneden. Men det var jo netop for at forsøge at løse nogle af de problemer, som jeg synes hr. Kim Behnke meget præcist påpegede i forhold til f.eks. barmarksværker, altså værker, hvor der er ekstremt høje priser. Hvis vi tager den billigste og den dyreste varme for fjernvarmeforbrugerne, kan vi vel konstatere, at vi er tæt op imod en tre gange så høj pris for de absolut dyreste i forhold til de absolut billigste, og en ikke ubetydelig del, som retstilstanden hidtil er blevet fortolket, har skyldtes, at de, der har haft den laveste varmepris, har haft et gammelt net, der har været afskrevet, og derudover, vil jeg sige til hr. Kim Behnke, har de også kun betalt ca. en tredjedel i afgift af, hvad en lang række andre forbrugere har betalt.

Derfor synes jeg, det var kloge ord, hr. Kim Behnke sagde, og jeg tror, det ville være klogt, at vi også snakkede lidt sammen til efteråret om, hvordan vi skal indrette den endelige lovgivning fremadrettet, for jeg synes, at det, hr. Kim Behnke har sagt både ved det foregående lovforslag og ved det her, signalerer, at han har en stor indsigt i området og også en saglig indgang til området, og det takker jeg for.

Hr. Kim Behnke håber så, at den retssag, der er anlagt ved Landsskatteretten – men det er ikke en retssag, Landsskatteretten er en administrativ klagemyndighed – vil blive vundet. Ja, det kan man jo altid som forbruger eller af hensyn til sit vælgerbagland have et ønske om. Det kan jeg have stor forståelse for. Men hvis vi ser det ud fra en politisk synsvinkel, ville det så være fair, hvis det var sådan, at vi skulle fortsætte en retstilstand, hvor visse store byer betaler en afgift, der er langt under halvdelen af det, vi byder alle andre danskere at betale? Ville det være en rimelig retstilstand på sigt? Er hr. Kim Behnkes indgang ikke også, at vi bør sigte imod